

Nr 51

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I en den 25 mars 1960 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 128, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

År 1953 antogs en författning om skattefrihet för statliga och kommunala bidrag till nedbringande av bostadskostnaderna för barnrika familjer. Då gällande bidragsbestämmelser har år 1957 ersatts av nya bestämmelser i ämnet. I propositionen föreslås en teknisk omläggning av reglerna om skattefrihet för bostadssubventioner i syfte att anpassa skattereglerna till de nu gällande bidragsbestämmelserna.

Det ovannämnda författningsförslaget är av följande lydelse.

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 19 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att till anvisningarna till 24 § samma lag skall fogas en ny punkt, betecknad 7, och till anvisningarna till 25 § nämnda lag en ny punkt, betecknad 5, av följande lydelse.

(Nuvarande lydelse)

19 §.

Till skattepliktig — — — inkomst ombord;
kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel.

(Föreslagen lydelse)

19 §.

Till skattepliktig — — — inkomst ombord;
kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel;

¹ Senaste lydelse av 19 § se 1959: 515.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

familjebostadsbidrag, som utgår av statsmedel i syfte att sänka de årliga bostadskostnaderna för familjer med barn samt att befordra en förbättring av bostadsstandarden för sådana familjer, så ock kommunala bidrag, som utgår i samma syfte och i likartad form.

(Se vidare anvisningarna.)

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 24 §.

7. Enligt för statens egnahemslån gällande föreskrifter åger det lånebeviljande organet, i syfte att nedbringa lånekostnaden för fastighet, under vissa förutsättningar meddela låntagaren eftergift å vad han har att erlägga såsom ränta och amortering å egnahemslån. Beloppet av dylik eftergift skall icke upptagas såsom skattepliktig intäkt av fastigheten. Vad nu sagts skall jämväl gälla eftergift å ränta och amortering som meddelats jämlikt för statens tertiärlån gällande villkor och föreskrifter, så ock annat statligt bidrag av jämförlig art.

till 25 §.

5. Den omständigheten att en vid inkomstberäkningen i och för sig avdragsgill omkostnad helt eller delvis guldits med familjebostadsbidrag, som i 19 § omförmäles, må icke föranleda att avdrag vägras för omkostnaden i fråga.

Har skattskyldig erhållit eftergift å ränta eller amortering å egnahemslån eller tertiärlån eller ock annat bidrag, som avses i punkt 7 av anvisningarna till 24 §, må avdrag för ränta å lånat, i fastigheten nedlagt kapital däremot ske allenast med belopp varmed nämnda ränta överstigit beloppet av eftergiften eller bidraget.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, men skall icke

äga tillämpning i fråga om 1960 års taxering eller i fråga om eftertaxering för år 1960 eller tidigare år. Genom denna lag upphäves förordningen den 13 mars 1953 (nr 79) om skattefrihet för vissa bidrag till nedbringande av bostadskostnader.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

- I. Inledning, s. 4—5.
- II. Tidigare och nuvarande former av bostadssubventioner, s. 5—8.
- III. Gällande bestämmelser om beskattning av bostadsbidrag, s. 8—10.
- IV. Utredningsmannens förslag, s. 10—11.
- V. Remissyttrandena, s. 12—15.
- VI. Departementschefen, s. 16—17.

Utskottet. Sedan 1953 års förordning om skattefrihet för vissa bidrag till nedbringande av bostadskostnader antogs, har ändrade former för bidragsgivningen på området medfört behov av en översyn av reglerna om skattefrihet. De fr. o. m. den 1 januari 1958 gällande bestämmelserna om familjebostadsbidrag medger sålunda att dylikt bidrag i vissa fall utbetalas direkt till den bidragsberättigade. Då skattefriheten enligt 1953 års förordning avser bidrag, som tillgodoföres bidragstagaren genom nedsättning av hans årliga bostadskostnad, har förordningens bestämmelser inte kunnat åberopas till stöd för skattefrihet vid kontant utbetalning av familjebostadsbidrag.

I den föreliggande propositionen föreslås en av de ändrade bidragsbestämmelserna betingad anpassning av reglerna om skattefrihet för familjebostadsbidragen. Samtidigt framlägges förslag till bestämmelser om behandlingen i beskattningshänseende av de generella bostadssubventioner, som enligt kunskörelser om statens egnahemslån och tertiärlån utgår i form av ränteeftgift såsom kompensation i de fall räntan på icke statliga, i bostadsfastighet nedlagda lån är högre än den av staten garanterade räntenivån. De nu föreslagna reglerna innebär, att statliga och kommunala familjebostadsbidrag, som utgår i syfte att bereda barnfamiljer billigare och bättre bostäder, skall, oavsett hur bidraget tillgodoföres bidragstagaren, undantas från inkomstbeskattning, medan däremot de generella bostadssubventionerna vid inkomsttaxeringen skall gå i avräkning mot eljest avdragsgilla omkostnader för ränta å lånat, i fastigheten nedlagt kapital. De nya bestämmelserna, vilka avses skola träda i stället för den nu gällande 1953 års förordning, har utformats såsom tillägg till 19 § kommunalskattelagen och anvisningarna till 24 och 25 §§ samma lag samt föreslås erhålla tillämpning första gången vid 1961 års taxering.

Utskottet finner det naturligt att bestämmelserna om skattefrihet för de inkomstprövade bostadsbidragen till stöd åt barnfamiljerna omarbetas i anslutning till nuvarande föreskrifter för bidragsgivningen. Det synes även

vara en lämplig anordning att nu upptaga hithörande bestämmelser i kommunalskattelagen. I fråga om de generella bostadssubventionerna kan utskottet för sin del ansluta sig till den av departementschefen biträdda meningen att fastighetsägare, som åtnjuter subvention av dylikt slag, inte skall vara berättigad till högre ränteavdrag vid taxeringen än som motsvarar hans verkliga utlägg. De utifrån nämnda ståndpunkt föreslagna bestämmelserna har enligt utskottets mening erhållit en ändamålsenlig utformning och utskottet, som ej heller i övrigt funnit anledning till erinran mot författningstexten, tillstyrker således bifall till Kungl. Maj:ts förslag.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 128, antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Stockholm den 26 april 1960

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, Spetz, Jansson, Gustaf Elofsson, Söderquist*, Bengtson*, Oscar Carlsson*, Wärnberg och Yngve Nilsson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Nilsson i Svalöv, Allard*, Kärrlander*, Magnusson i Borås, Andersson i Essvik, fru Holmqvist*, herrar Stenberg*, Eriksson i Bäckmora* och Rydén.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.